

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap november 27^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

E L B E S Z É L É S.

A' jegyesek.

Novella.

Mennybemenet reggelén ágyúk dörgései 's harangok zugásai adák hirül Velence lakosainak a' doge összeköttetési fényes ünnepét az adriai tengerrel. — Hullámzó csoportokban toltult ifjú 's vén sz. Mark csatornájához, melyet rövid idő alatt számtalan csolnakok 's tarkán fölczifrázott bárkák leptek-el. — A' pezsgő sokaság közé voná ujság-vágya Zoldingent is, egy ifjúnémet grófot, ki átutazván olasz országot, honjába tértével csak azért jött e' sziget-városba, hogy a' most kezdődő megható nézőjátékot megláthassa.

Délfelé a' doge ünnepélyesen öltözve, fényes kíséretével, mely senatorokból 's idegen hatalmasságok követeiből állott, egy pompásan ékesített Bucentaurra ment. Harangok zugásai közt szedték-föl a' horgonyt; kevély pompával, lassan indult az ünnepélyes menet a' két sorba állított hadi 's kereskedő hajókról ágyú-dörgéssel köszöntve, és számtalan csolnakoktól körülzsibongva. — Sz. Ilona szigeténél a' patriarka aranyzott bárkán ment elébe egyházi kíséretével. — A' menetet elérve, egy hordó vizet megszentelt, 's tengerbe öntött a' pór népnek ama véleménye szerint, hogy ez által a' tengeri vészt korlátolja. — A' Bucentaur sz. Nicolo kikötő ágyútól köszöntve sik tengerre szállt, és itt egy darabig haladván, megfordult: a' doge egy a' thrón mögött fölállított karzatra lépett, 's e' szókkal: „desponsamus te mare in signum perpetui dominii!” — fegyverek ropogása, papság imádsága 's a' nép örömlármája közt egy gyűrűt vetett a' tengerbe. A' Bucentaur visszatérván Lido szigeténél kikötött, hol a' doge jegyesével együtt szárazra szállt, sz. Nicolo templomába esketésre menendő.

Zoldingen gróf is kiszállt csajkájából, 's hasztalan törekvék a' teli templomba juthatni, midőn hirtelen háta mögött hallja: „Ő az!” — Szeretett anyanyelve jótékonyul hatott fülébe és szívére. Hirtelen oldalra fordult, honnan ama bizalmas hang jött, és egy kellem-

teljes leány-arczot látott. — Nefelejts szemei, szőke hajfürtjei elárulák a' szép ismeretlennek német származatát; a' bájló pirosság, melly arczát elborítá, midőn szeme övéivel találkozék, földre sütt szemei, 's a' feszült figyelem, melylyel a' leány kísézője, egy éltés férjfi, őt szemléle — sejdítették, hogy hirtelen megláttatása volt oka ama fölkiáltásnak. Bár meg nem foghatá a' gróf, hogy és honnan ismerhetné e' kecses nőt, még sem meré — lehető tévedéstől félve, őt megszólítani; mert öltözete, valamint egész valója bizonyíták, hogy ő és kísézője fő rangúak. — A' jelenet különössége okozá-e, vagy a' leánynak még ehez járult szépsége is — mindegy: de Zoldingen, ki az illyes kalandoknak nem nagy barátja volt, égett a' vágytól megtudhatni az ismeretlennek kilétét. Feledé a' főnséges signoriát dogéjával együtt, 's erősen elhatározva a' leányt követni, ennek lakását 's az által nevét állapotját megtudhatni, úgy állott-meg a' népcsoport közt, hogy a' leányt követőjével együtt láthatá. — Gyönyörködve tapasztalá, hogy a' kedves szép őt szemmel tartja, de szemeit mind annyiszor elfordítja, valahányszor az övéivel találkoznak. E' kellemes szemjáték egy darabig bár gyönyörrel folytatott, de csak grófunk ujság-vágyát tüzelé jobban jobban, — 's ez hálát adott Istennek, midőn a' nagy mise végével az ünnepélyes menet előbbi renddel visszatért. Egész erejéből tolakodott most a' sokaságon keresztül, hogy a' szép ismeretlen nőt, ki a' part felé irányzá lépteit, szemei elől el ne veszítse: de itt, hol mindenki összezsavarva sietett csolnakjára, ellenküzdsének daczára is a' tolongástól elragadtatva ismeretlennéjétől megfosztatott. Hasztalan törekvék őt viszont fölhalálni; hasztalan maradott a' parton, mig az utósó csolnak vizre szállt; hasztalan ígért csolnakosának gazdag jutalmat, miért ez a' messze elhaladott menetet ismét utólérte; mind hasztalan! a' szép ismeretlen sehol sem volt.

Az izlésteli deszka-sátorokkal rakott Mark piaczn az adók és vevők tarka vegyülete, az ingerkedő álarczosok zsbaja nem vonhatták magukra Zoldingen figyelmét, szintugy a' pompás corso sem, melly számos nézők mulattatására este a' della Giudecca csatornán tartatott. A' gazdagon ékesített csolnakok, a' csolnakosok festői állása, a' barkarollok ügyessége, kik sebes versenyfutásban, hihetlen bátorsággal és ügyességgel eveztek a' tolongó sokaság közt, minden hatás nélkül vala: csak kecses ismeretlennéje volt egyedüli célja szüntelen fürkésző szemeinek.

Elfáradva a' sikeretlen kereséstől a' gróf, boszúsan tért haza. A' tiszta holdvilágos éj ablakához csalta; gondolat-teli állt ott, szemét maga elébe meresztve, midőn egyszerre szelid gitárhang ébreszté-fől álmodozásából, mi, ugy tetszett, a' szomszédház nyílt ablaká-

bél jött. De milly érzés fogá-el, midőn a' szép asszonyi hang egy akkoriban megjelent német dalt „nur wer die Sehnsucht kennt“ leírhatlan hatással éneklé. — Hatalmasan fogák-el a' sokat jelentő szavak 's az éneknek művészszerkezete föllázadt belsejét: 'őt majd kéjjel majd fájdalommal eltöltő ismeretlen érzések tengere hánykodott keblében; különféle érzelmeinek setét chaosából csak egyetlen tiszta gondolat emelkedett-föl, az, hogy az elbájló énekes senki más, mint kecses ismeretlennéje, kit olly soká 's hasztalan keresett, 's kihez őt egy szerencsés történet egyszerre illy közel hozá. — Áldá ezt, 's atkozá az éjt, melly őt gátlá tüsténti bővebb tudósítások szerzésében.

Más reggel kívánt fölvilágosítást uyere. — Grófunk megtudta, hogy ifjú szomszédja Espern báró kisasszony, ki német országból öreg nagybátyjával ez előtt két nappal érkezett Velenczébe. — Azon reménynyel, hogy őt az ablaknál megpillantja, többszer hijába eveztetett-föl 's alá a' háza előtti csatornán. Végre nyugtalanságától sarkalva, elhatározá, hogy komornyikját a' báróhoz küldje, ki őt grófunk nevében köszöntse, mint honfiját, 's kérjen szabadságot személyes megjelenhetésére. — A' komornyik ezen ohajtott felelettel tért vissza: „Zoldingen gróf Espern báró előtt mindenkor kedves vendég!“ — Az örülő gróf nem mulasztá-el e' szabadságot legközelebbi órában használni.

Egy ötven évű vidám öreg nyájas udvarisággal fogadta — de csak maga! — Milly kellemes és reményteli grófunknak a' barátságos nagybátyjának udvarisága, éppen olly boszantó volt kecses unokahugának jelen nemléte, kivel találkozhatását olly bizonyosnak tartá. — Tovább meg tovább nyújtá tehát látogatását a' gróf, és szemeit teli várakozással az ajtóra függesztve reménylé, hogy az majd megnyílik, 's bejön az ohajtva várt: de a' kegytelen — nem jött! — Végre olly búsán akara távozni Zoldingen, milly vidám kedvvel jött volt, midőn a' báró szava: „gróf ur! szinte el is feledém unokahugomat bemutatni“ — sphaerák harmoniájaként hatott fülébe, — kivált midőn a' nyájas öreg diadalmas mosolylyal hozzá tevő: „engedelmére számolva, sietek őt elhozni!“

Ezzel távozott. Zoldingen öröm, félelem, zavar 's remény közt olly különös helyzetben maradt, mellyhez hasonlóra nem emlékezhettek. Valamint a' nappal királynéjának följötté szétoszlata az éji homályt: ugy oszlata-el Espern kisasszonynak belépte 's nyájas valója grófunk zavarodását. — Előszeri meglátásakor szépsége lepé-meg; 's bámult lelki miveltségén, maga mérséklésén, és gyermeki ártatlanságán: mi beszédéből mindenütt kitünt. — Örömmel fogadá most a' meghívást, hogy a' bárót és kecses unokahugát e' város nevezetes-

ségeinek megtekintésekor elkísérje. — Rövid pillanatként tűntek órái a' szende leányka oldala mellett; mindig újabb tökélyeket fedezett-föl benne, ki úgy látszott, mintha csak Zoldingennek kívánna tetszeni, mi nem kevéssé hizelkedett hiúságának, 's azon meggyőződéssel vált-el kedvesétől, hogy ez őt hatalmas tündérként örökre kecsseinek bájkörébe varázsolta.

Minden ismételt látogatással nyilvánosabb lett, hogy grófunk szerelmes, még pedig olly szenvedélyesen, millyenről ez előtt még képzete sem volt. — De bár mint boldogítá is egy felől e' felfedezés: éppen annyira nyugtalanítá más felől; mert ő már rég el volt — jegyezve.

Az öreg gróf Zoldingent, Eduardunk atyját, kora ifjúságától fogva szoros baráti kötelek kapcsolák Hochfels grófhhoz. Egyenlő vonzalom, állapot, és egyforma vagyon erőssé 's állandóvá tévék e' kötést. — A' kölcsönös barátságból származott boldogságot gyermekeikre is át akarák szállítani; azért Zoldingen egyetlen fiját Eduardot Hochfels gróf egyetlen leányának Emiliának szánták férjül. — Midőn Hochfels később az angol udvarhoz küldetvén követségbe, honából családjával együtt elutazni kénytetett, meghatározá a' két barát, hogy szándékjokat törvény által erősítsék-meg: a' tiz évű Eduard tehát a' nyolcz évű Emiliával eljegyeztetett.

A' gyermek Eduard rendkívül tetszék magának új állapotjában, 's nem kevés örömeire vált, játszó társainak szép jegyeséről beszélhetni: de máskép gondolkozott az ifjú. — Saját választásán kívül lekötteni; azon előjogától, hogy mint szabad lény kezét tetszése szerint annak nyujthassa, kinek tetszik, megfosztatva lenni: e' gondolat terhes volt a' lelkes ifjú szabad lelkének, sőt ereje és évei szaporodtával még inkább terhesült. — Bár minden vett tudósítás Emiliáról megegyezett abban, hogy a' szép gyermek kecses szüzzé serdült; bár minden, ki őt ismerni tanúlá, irigylé a' boldogot, kinek illy kincs lehet valaha sajátja; — de e' gondolat: „neked az ő férjének kell lenni! gyűlöltté tette a' kötést, melly mások előtt irigylendő szerencsének tetszett.

Zoldingen ohajtva várta az időt, melly neki tanulmányai végétével utazás általi kiképzésre engedtetett. — Eljött végre ólom szárnyakon az annyira ohajtott időpont, 's hősünk e' gondolattal indult utnak: „itt van arany szabadságod végpontja, mellynek eltüntével terhes iga alá kell hajolnod!“ — Ki tulajdonítja hibául a' tüzes ifjúnak, ha ezen időt éldelni, 's rövidségét lehetőségig hosszítani kívánta? — Rég eltölt már azonban a' határ-idő; rég inté őt atyja visszatérésre. Minden lehető ürügyet elő kelle tehát venni a' határ-időnek hosszítására. — Végre egy levél tudósítá őt, hogy jegyese, atyja

halála után, angol honból megjött, 's most már kötelessége parancsolja a' visszatérést és a' gyász-év elmúltával menyegzője végrehajtását: de éppen e' gyász-év uj szint adott a' további kimaradásnak. — Perczként repült-el ez is; 's egy atyai, fenyegető hangon irt le-
vél, ujjolag haza-térést parancsolt. — Olly érzéssel, mint a' madár, melly rövid szabadság után kalitkájába visszatérni kénytelenítették, határozá-el a' szegény gróf, engedve a' parancsnak, Velenczében bucsút venni a' szabad élet vidám örömeitől. — Itt érte-el őt az üldöző balsors.

Ez előtt gyűlölte a' köteleket, mellyek őt egy tőle nem szeretett lényhez csatlák: most pedig szenvedhetlenek kezdének lenni, 's erősen eltökélte magában szilárd férjfiassal lélekkel szaggatni szét az utált lánczokat, bár mibe kerüljön. — Kettőzteté tehát törekvéseit uj ismeretlen kedvese körül, 's fáradozásait nem soká szerencsés siker koszorúzá. Többé nem kételkedhetvén, hogy szerelme viszonztatik, meghatározta, hogy elválasztó lépést tegyen. — A' legközelebbi kedvező pillanatot használva, térdre hullt, 's tüzes szavakkal vallá-meg szerelmét; de nem titkolá családjávali állását: azonban erősíté, hogy semmi áldozat nem drága előtte, mi által kedvese kezét megnyerheti. — A' leány előtt nem látszott váratlannak e' vallomás; szelid pirulással viszonozá, hogy Zoldingen is kedves, sőt eddig nem érzett benyomást tett szívére, 's hogy örömet neki nyujtaná kezét, ha hasonló balsorsa nem lenne. Ő is el van jegyeztetve ifjabb éveitől fogva, 's ez okból mással egybekelésére nem remélheti övéinek megegyezését. — Villámtól lesújtottként állt ott Zoldingen. — Igy áll a' földmivelő a' pusztító jégzápor után összepacsékoit földje mellett, melly néhány órával ez előtt buja pompával, gazdag aratás reményével kecsegteté. *(Végzet köv.)*

HAZAI HIRLELŐ.

Gyász-hír. Nagyváradon nov. 16-án példás kegyességű életének 87-ik évében öregségi elgyengülésből szenderült által az örök valóságba főngű Revisnyei báró Reviczky Judit asszonyság, csillag keresztes dáma, néhai f. m. H o k e n l o e Károly Albrecht, Waldenburg-Schillingsfürst uralkodó herczegének özvegye. Hült tetemei a' herczegi család sirboltjába, ausztriai Wöszlauba, vitettek végpihenésre. Gyászolják őt 17 magzatjai közül a' mostan élő következők: herczeg Hohenloe Waldenburg-Schillingsfürst Sándor, Gáborjánról nevezett sz. Mihály arkangyal apátja, a' n. váradi székes egyház kanonokja, krasznai főesperes, a' sz. György bajor és-maltai rendnek lovagja 's a' t. — E l e o n o r a hgné, Insprukban a' főnemesi szerzetes rend asszonya; — Károly Albrecht hg., cs. k. tábornagy, a' württembergi kir. házi, 's a' bajor sz. Hubert kir. rendnek közép keresztes vitéze; — F e r e n c z Konrád hg. a' schillingsfürsti birtok ura, bajor királyság fő nemese, 's hannoveri Gwelf-

rendnek közép keresztes vitéze; végre Gabriela hgné, m. báró Brinkman urnak nője, számos egyéb rokonaikkal együtt. — Az idvezült asszonyiség hazánk-nak egyik jeles főnemzettségéből eredvén 's honjához különös vonzalommal vi-seltetvén másfél év előtt jött-le Bécsből Váradra, hogy forrón szeretett fijának Sándor herczegnek oldala mellett, kedves hazájának keblén, tölthesse végső napjait. Az ég teljesíté utósó ohajtását.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

A' deménfalvi mellék-barlangok. Azon fő szikla-üregből, melybe legelőször jut a' kíváncsi utazó, mindjárt a' fő bemenetel mellett egy új nyílás vezet kisebb barlangba, hol csupa jégdarabokrul ezerféle színű suga-rakban verődik vissza a' lámpa fénye. Igen meglepőleg hat azon két ölnél ma-gosabb jég-pyramis alakja a' nézőre, mely ezen barlang elején áll, hol a' viz egyáltalán nagy mennyiségben 's rendkívüli gyorsással szokott jéggé válni. Szent Miklós napjának inneplése alkalmával ezen kimeríthetlen kamarából hor-datik-ki azon tömérdek mennyiségű jég, mely rövid idő mulván a' természet csudálatos munkássága által ismét kipótoltatik. — Egy harmadik barlang (a' jégüregnek szomszédságában) egy különös nemű csepkövet foglal magában, melyet megkeményedése előtt dagasztani lehet, mint a' tésztát. Ennek magos-sága olyan nagy, hogy tetejét a' fáklyavilág sugarai sem érik-el. Rendki-vüli mennyiségű terméskő találhatik annak hátuljában, mely egyszersmind a' menetnek további folytatását gátolja. — Több oszlopsor architecturái darabok, viz-zuhatok, 's kagylók találhatók ezen üreg oldal-részeiben, de leginkább nevezetese az állatok maradványai, melyek az embert úgy szóllván az élő lé-nyek sorából örökre eltűnt állati nemre emlékeztetik. — Ezen barlangokbul egy rövid ut vezet-ki a' szabad levegőre, 's már messziről látható azon nyílás, mellyen túl egy gyönyörű térség várja az embert, 's hol a' földfeletti levegő, és az ismeretes tárgyak megszemlélése, jótékonyan hatnak ezen árnyékvilág-bul kiköltözött vándorra. — Még két nevezetes barlang van e' vidéken, egyi-két, hol szintén állati maradványok találhatnak, Oknónak, másikat pedig Vivre-jánjának nevezik. Ezen utóbbiban egy meglehetősen patak folydogál, mely to-vábbi útját a' föld alatt folytatja. A' többi kisebb barlangokat, hol ősi időben juh-nyáják éjeleznek, különös leírásra nem tartjuk méltóknak.

Jegyzés. Előbbi számunkban a' deménfalvi csepkőbarlang leírásának 3-dik sorából „keresztül menvén“ szók után elmaradott „egy órányira terjedő regényes völgyön.“

A' himlőknek csálhatlan sikerű beoltása. Egy parisi or-vos úgy vélekedik, hogy a' himlő beoltásának egész élet lefolyása alatt csak akkor tapasztaltatik jótékony 's bizonyos sikere, ha annak beoltása mind a' négy végtagon történik. A' tudományok akadémiaja ezen véleményt helyesnek állítja.

Igen kis lovak. Brüsszelben Devis ur istállójában öt ló van, melyeknek hazájok északi Skóceziában fekvő Schetland nevű sziget. Ezeknek legkisebbike harmadfél lábúal nem magosabb (tehát olly magos, mint valamely nagy kutya), hossza pedig homlokátul fogva farkáig három láb. Illyen kis lovakon nyargalni lehetetlen, 's azért hazájokban igen megkiméltetnek, és a' velek szelid bánás 's jó tartás következésében 70 esztendeig is élélnek.

KÜLÖNFÉLE.

A' fehér rabszolgánók Egyiptusba Georgiából 's Czirkassziából, néhányan pedig görög országból hozattatnak. Mintegy hat ezerre megy számuk, 's egyedül ország nagyjai 's gazdagok haremjeikben találhatók. Mint fiatal leányok költöznek-el hazájokból, 's hágy hárerek birtokosaitól megvásároltatnak. Ezek a' serdüölő szépeket törvényes hiteseik mellé rendelik, hogy azoknak, mint komornak, szolgálatot tegyenek: kik ellenben mindent elkövetnek szolgáló leányaik testi és szellemi művelésére, 's őket hangászatra, tánczra, 's énekekre oktatják, hogy illy formán uroknak figyelmében akkor is részesüljenek, midőn ön szépségök elhervadván annak pótlásául egy általuk nevelt fiatal rabszolgánóval kedveskednek. Illy rabszolgánókra ezentúl a' legszebb jöendő szokott felderülni. Külön drága szerekkel ékesíti-fel őket urok, 's ha gyermeket szülnék, ezek törvényesekké lesznek, maguk pedig felszabadulnak a' rabszolgaság alól. Ha gyermektelenek maradnak, férjül nekik a' harem birtokosa egyik kedvenczét rendeli, 's több rabszolgánó felvigyázása bizattatik reájok. Illy esetben férjük szerencsáját ők alapítják, mivel jöendőre nézve is részesülhetnek az asszony érdemei tekintetéből uroknak különféle jótéteményeiben. — Ha bár kedvezők is Islam törvényei férfiakra nézve, a' polygamia (soknőség) ellen még is gyakran kikelnek nőtársaik. Sokszor t. i. csak azon feltétellel nyújtja kezét a' házassági szövetségre a' leány, ha leendő férje megígéri neki, hogy törvényes elválásuk után, második házasságra nem lépend. Ezen okból sokan a' Moslemek közül inkább második nő nélkül maradnak, nehogy hiteseiknek atyafiai velek perbe szálljanak, ha t. i. házasságukkal meg nem lévén elégedve egy második nőt szándékoznának elvenni. Rabszolgánókat vásárolnak tehát, kiknek nevelését ezen célra rendelt asszonyokra bizzák. A' férfiak a' törvénytelen, de szokás által divatba jött soknőséget jobban kedvelik az egyes házasságnál. Leginkább az Egyiptusban lakozó Törökök vették-fel e' szokást; mivel az általuk fecsegőknek 's nyugtalan lelkűeknek vélt arab családok atyafiságát törekszenek elkerülni. — A' fehér rabszolgánókkal kötött házasságok igen jótékonyan hatnak a' Törökökre. Általuk t. i. naponként szelidebbé lesz azon durva bánásmód, melylyel közönségesen viseltetnek hiteseik iránt. A' czircasszi, georgiai, 's görügnők elfelejtik ugyan a' haremnek buja 's fény-pazar szokásai között hazájokat 's vallásukat, de nem irtják-ki ezen körülmények szabad életmód iránt vonzó érzeményeiket, 's keresztény nevelésök maradványai az Egyiptusiak szíveikben szabadság és szelid erkölcsök magvait hintik-el, melyek idővel a' miveltebb 's boldogabb nemzetek sorába helyezendik őket. — Azonban nem minden fehér rabszolgánó olly szerencsés, hogy ura szabadságát visszanyerje. Sokan éltök fogytáig harem falai közé vannak kárhozva, 's legnagyobb szerencséjék urok egyik kedvencznőjének barátságában 's társalkodásában áll. Az orosz törvények tiltják ugyan a' czircasszi 's georgiai leányok eladatását, de hasztalan; mivel nemcsak némelly atyák, hanem maguk a' leányok is kellemeikben bizván, a' rabszolgaságot ugy tekintik, mint éltök szerencséjének biztos alapját; 's örömmel indulnak szülőikkel a' vásárra, hogy ottan gazdag férfiaknak eladattassanak.

Azon fehér rabszolgánók közül, kik most Egyiptusban tartózkodnak, ritkán lehet egyet szépnek nevezni. Közönséges képvonásaik, 's kellemes vagy bájló tekintet hiánya alacson eredetükre emlékeztetik a' jobb izléssel bíró idegent. Nem hallani már hercegi leányok elragadtatásáról híreket, 's a' mostani rabszolgánókból ritkán vagy soha sem fog válni lelki 's testi kellemeikkel egyiránt

igéző szultánné. A' fehér rabszolgánők mindazáltal, ritkaságuk végett, olly becsben vannak, hogy a' szüzek és fiatalok még most is hat ezer frankon vétetnek-meg. Ezen ritkaság a' napkeleti tartományokban naponként érezhetőbbé 's hihetőleg a' honi szokások változásaira, a' Muselmanok 's keresztény alattvalóknak barátságos viszonyaik előmozdítására nagy befolyású lesz. Véleményünk alaposságának bebizonyítására emlékeztetjük olvasóinkat azon Törökökre, kik rabszolgánők hijánya végett keresztény, különösen pedig europai leányokkal léptek házassági egyezésre. — Maga Mahmud szultan rendkívüli vonzódást érzett vala egy perai vendéglő leánya iránt; egy jeles Török Smyrnában egész haremét igérte egy fiatal Europainak, ha ez neki szép leány-testvérét nőül adandja.

Rendkívüli színházi jövedelem. Parisban a' Hugenották című mostani új daljáték első harminczkét előadása 298. 355 frankkal tölté-meg a' színház pénztárát. Még soha sem volt egy daljáték is, melynek hasonszámú előadása olly fényes és rendkívüli jövedelmet szerzett volna.

EMLEKMONDÁS.

Ö r ü l j.

Bús lesz-e vagy vig holnap hajnalod —
Azon ne aggódj. Vedd nyereség gyanánt
A' sors kezéből a' mait, 's mig
Messze vagy élted alkonyátul,
Áldozz naponként, hogy ha kitelhetik,
A' bölcs örömek.

VERSEGHY.

Boldog csecsemő! neked még nagy hely a' bölcső. Legyél férfi, 's neked szük a' világ.

SCHILLER után —

Uralkodó. Ki dicsően uralkodik, haljon bár milly hamar meg, még is századokat élt.

KLOPSTOK után S. Karolina.

Gnomák. Szeretet és barátság első szüksége a' tiszta kebelnek; egye-sül velek, mint lehelet a' jéggel, szem a' világossággal.

Az ifjúság kiszépi a' jövőt reménység által, az öregség a' multat emlékezet által: — az első mindent jobbá ohajt tenni, a' második már leélte a' legjobbat: ifjú 's agg egyebiránt a' jelennel soha sem elégszik-meg.

K. S.

Hasonszórejtvény.

Látsz magoson, gémeu, gyéken, kövön, és a' keresztén,
Látsz mohon, és a' vitéz 's más jeles embereken.
Látsz lovon is, 's házból kikacsintani estve vagy éjjel,
'S illykor az ut-vesztett vándor igyekszik oda.
Fű, vár, sáncz lehet az, de virág is, arany vagy ezüstös.
Láthat'd minden időn: bujdosik, ez fut, az áll.

CSERMÁK JÁNOS.

Előbbi rejtvény: Sótartó.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.